

stor, at Flertallet af Befolkningen ikke vilde kunne bære den, og skal den ydes i en ret lang Aarrække, vil den blive til et Tryk i de Aar, hvor Arbejdsevnen dog er nedadgaende, og hvor Kravene til den enkelte Familieforsøger paa Grund af, at Børnene vokser til, er stigende. Men jeg kan ikke paa nogen Maade have noget at indvende imod, at Muligheden for denne Tankes Gennemførelse i Praksis paa ny undersøges, og jeg er derfor ogsaa rede til, saaledes som jeg ogsaa har udtalt i Udvalget, at søge tilvejebragt en Kreds af sagkyndige til at overveje, om der findes Veje til, uden at vi kommer ind paa Vanskeligheder af samme Art som dem, der prægede de tidligere fremsatte Folkeforsikringsplaner, at komme over fra en helt vederlagsfri Aldersrente til en delvis Folkeforsikring, for videre tror jeg ikke, det vil blive muligt at naa. Jeg kan ikke have noget som helst at indvende imod, at dette Spørgsmaal nøjere undersøges, og jeg skal snart, for saa vidt Lovforslaget om Aldersrenteydelse maatte blive gennemført, foranledige, at en saadan Kreds af sagkyndige samles til Overvejelse af hele dette Spørgsmaal.

Om saa Forsikringsvæsenet skulde centraliseres og socialiseres, saaledes som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, ja, det kan man jo diskutere længe om. Her er Opfattelsen naturligvis i ikke ringe Grad bestemt ved, om man mener, at ogsaa paa Forsikringsomraadet har det frie Initiativ en Opgave at løse, eller man, som formentlig det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, mener, at det hele skal centraliseres paa den Maade, at det bliver Staten eller en enkelt Institution under nøje Statskontrol, som faar hele denne Sags Behandling overladt. Jeg føler mig overbevist om, at det private Initiativ her har en meget stor Betydning, og jeg tror, at naar man ved saa mange Lejligheder drager saa stærkt til Felts mod de private Selskabers Udgifter til Agitation, Administration o. s. v., saa undervurderer man ganske den Indsats, som derigennem gøres for Udbredelsen af Forsikringstanken. Det har ogsaa vist sig i alle andre Stater, hvor man er gaaet over til den rene Statsforsikring og har indskrænket Agitationen til lidet eller intet, hvor man har søgt at reducere hele den Maade, hvorpaa Selskaberne ogsaa administrationsmæssigt kan komme i Forbindelse med de forsikrede, til det mindst mulige, at der er Omfanget af Nytegninger gaaet stærkt ned, og Følgen er blevet en Stagnation, som ikke er fremmende for Tankens yderligere Indarbejdelse i Befolkningen.

Hvad saa endelig angaar Spørgsmaalet om de 5 Mill. Kr., som vil blive til Raadighed for Kommunerne i Anledning af de med denne Lovs Gennemførelse følgende forøgede Udgifter, skal jeg derom sige, at Hensigten med disse 5 Mill. Kr. er at yde Kommunerne en Støtte til denne Sags Gennemførelse. Der staar udtrykkelig: Kommunerne en Støtte til denne Sags Gennemførelse efter nærmere udformede Regler, som naturligvis maa tage Hensyn til og i fremtrædende Grad tage Hensyn til de øgede Udgifter, som visse Kommuner faar, men Regler, som i det hele taget maa formes saaledes, at alle berettigede Hensyn tages, ogsaa Hensynet til, hvilke Udgifter Kommunen har paadraget sig som Følge af dens Gennemførelse af Alderdomsstøttelsesloven. Begge Hensyn maa tages og vil blive taget ved Udformningen af de Regler, efter hvilke disse 5 Mill. Kr. skal fordeles.

Men jeg kan rigtignok ikke glæde det ærede Medlem Hr. Refshauge med at stille i Udsigt, at de sønderjydske Kommuner her kan vente en særlig Begunstigelse. Hvis de sønderjydske Kommuner kommer ud for særlig store Vanskeligheder i Anledning af denne Lovs Gennemførelse, vil de ogsaa faa deres særlig betydelige Andel af de 5 Mill. Kr. efter de almindelige Regler, men give dem en Fortrinsstilling vil der ikke kunne blive Tale om i denne Sammenhæng. Viser det sig saa, at dette ikke er tilstrækkeligt, men at der er Kommuner — det ærede Medlem skildrede jo en enkelt —, som kommer ud i for Kommunen uovervindelige Vanskeligheder gennem Antallet af rentenydende i Sammenligning med Antallet af Skatteydere i Kommunen —, saa maa der jo for saadanne enkelte Kommuners Vedkommende søges foretaget særlige Foranstaltninger og banet særlige Veje til at komme dem til Hjælp.

Naar det ærede Medlem i denne Sammenhæng beklagede, at de Oplysninger angaaende Lovforslagets Virkninger i de sønderjydske Kommuner, som han havde ønsket — et Ønske, som blev fremsat for ret lang Tid siden i Udvalget — ikke var blevet tilvejebragt, kan jeg ganske slutte mig til denne Beklagelse. Men det har ikke været muligt at faa fremskaffet det Materiale, som det var nødvendigt at have for overhovedet at kunne bedømme dette Spørgsmaal. Jeg tror, at der endnu mangler Oplysninger fra to af de sønderjydske Amter og fra adskillige Kommuner indenfor de to Amter, fra hvilke en Del af Materialet er indsendt. Men det Materiale, som er til-